

kommen fyldestgjort, idet den Gjæld af 70,000 Kr., der var stiftet i Theateraaret 1875—76, var afbetalt inden den 31te Marts 1877. Den Gjæld af 85,000 Kr., der stiftedes i Theateraaret 1876—77, skulde ifølge Finantslovens forsaavidt klare Bud først tilbagebetales den 31te Marts 1878 (men er forøvrigt bleven betalt længe forinden, nemlig de 50,000 Kr. inden den 31te Marts 1877 og de øvrige 35,000 Kr. allerede den 24de April 1877). Da der nu efter de Oplysninger, der ere fremkomne om Anledningen til det sidstnævnte Laan*), og i Betragtning af Tidspunkterne for dets Stiftelse og for begge Laans Tilbagebetaling, ikke kan være Spørgsmaal om, at der ved Optagelsen af det sidste Laan skulde være tilfattet en Omgaaen af den oftnævnte Bestemmelse i Finantsloven, saaledes at det skulde være optaget netop til Dækning af det ældre Laan, finder jeg ikke, at der i dette Punkt er Noget, der kan give grundet Anledning til Besværning.

Svad dernæst angaar Anken over, at Theatret ikke inden den 31te Marts 1877 havde betalt de i Finantsloven for 1875—76 fastsatte Renter og Afdrag paa Byggegjælden til Sorø Akademi, skal jeg foreløbig gjøre den Bemærkning, at Flertallet, ligesom Statsrevisionen, paa en ikke lidet forvirrende Maade har sammenblandet Aarene 1875—76 og 1876—77. Da de Bemærkninger, der ere gjorte med Hensyn til det førstnævnte Aar — for hvilket Regnskabet jo er endelig decideret — ikke vedkomme nærværende Statsregnskab, skal jeg i det Hele forbigaa dem og alene indskrænke mig til at fremhæve, at det er aldeles urigtigt, naar det hedder, at der „til Garderoben er udgivet 13,835 Kr. 71 Ø. og til Maskiner og Dekorationer 50,632 Kr. 79 Ø. — Ijendt en saadan Anskaffelse udtrykkelig er negtet af Rigsdagen“. En saadan Negtelse er overhovedet ikke stet, og navnlig aldeles ikke for Finantsaaret 1875—76; formodentlig er det en Forvevling med, at der for det følgende Finantsaar blev negtet en paa Finantslovsforlaget opført ekstraordinær Bevilling af 20,000 Kr. aarlig i 5 Aar til Supplering af det sceniske Driftsmateriel**). — Med Hensyn til Sagen selv skal jeg blot bemærke, at det jo vistnok vilde have været glædeligt, om Theatret kunde have givet et saadant Overflud, at det blev istand til ogsaa at dække Afdraget og Renterne paa den gamle Gjæld til Sorø Akademi; men der er ikke anvist nogen Vej, ad hvilken et saa meget forøget Overflud skulde kunne være naaet. Naar man synes at tro, at det kunde være stet ved en Formindsfelse af Udgifterne, da overser man, at det selv fra et rent økonomisk Synspunkt ikke ved en sliq Entreprise kommer an paa at faae Udgifterne nedbragte til det mindst Mulige, men paa at faae Indtægterne til at stige i høiere Forhold end Udgifterne, og i denne Henseende har Theatret netop i det foreliggende Aar været særdeles heldigt. Og naar der af Statsrevisionen er hentydet til, at man i alt Fald burde have henvendt sig til Rigsdagen med Hensyn til dette Anliggende, da ses det ikke, hvad derved skulde være vundet. Thi paa det Tidspunkt, da det kunde ses, at Theatret vilde være ude af Stand til at betale hin Gjæld, kunde Rigsdagen formentlig ikke gjøre Andet, end enten at formaa Sorø Akademi til at vente med Betalingen, eller at bevilge Gjælden betalt af Statskassen. Det første Diemed kunde imidlertid naas uden Rigsdagens Medvirkning, og det sidste Alternativ er jo ikke foregrebet, men staar til enhver Tid aabent. Seg kan derhos ikke se, hvad Betydning det skal have at udtale, at det ikke kan passere, at Theatret har været ude af Stand til at betale denne Gjæld, og jeg finder det særlig mindre rimeligt at fremkomme med en Besværning herover med Hensyn til et Aar, i hvilket Theatret netop har begyndt at vise god Fremgang i økonomisk Henseende.

Forsaavidt det fremdeles er foreslaaet at „misbillige“, at denne Gjældspost ikke var optaget paa det approberede Theaterbudget, da maa jeg vel ogsaa finde, at det vilde have været korrektst, om dette var stet; men jeg indser ikke, at dette er af nogen væsentlig Betydning, og jeg kan saa meget mindre deltage i den foreslaaede udtrykkelige Misbilligelse, som det forekommer mig at ligge udenfor denne Sags Omraade at udtale en Dom over Foreanstaltninger, der ikke have umiddelbar Indflydelse paa nogen af Regnskabets Poster. Dette har den paatalte Undladelse jo ikke kunnet have; thi det er ikke den, der har bevirket, at Gjælden ikke virkelig er bleven betalt.

Naar Flertallet endelig ligesom de to Statsrevisorer finder det gaadefuldt, hvorledes Theaterbudgettet den 28de Februar har kunnet approberes med en Sum paa Post 2, der var langt mindre, end den ifølge Ministeriets egen Bestemmelse en Maaned forud afholdte Udgift — henvises til Forhandlingerne i Landstinget Sp. 136, hvor Gaaden findes løst.

§ 21. Sorø Akademi, Post 19 a. (Pag. 136).

Af de 28,000 Kr., der vare bevilgede som „Lilskud til Folkehøiskoler“, er anvendt 2,000

*) Fr. Forh. i Landstinget Sp. 130 ff.

***) Fr. Rigsdagstidenden 1875—76 Tillæg A., Sp. 75—76.